

Derfom den Ret, der tilkommer Nogen efter § 1, inden Udløbet af den i § 2 ommeldte Frist er overgaaet til Andenmand, træder Sidstnævnte i hiins Sted.

Har en Pantecreditor havt Pant i de Ufrie, for hvilke Bederlag ydes, skal han have Ret til at erholde Fyldestgjørelse ud af Bederlaget, saafremt hans Pantefordring er forfalden til Betaling inden ovennævnte Frist. Et heller i andre Tilfælde skal Bederlaget kunne udleveres til en forhenværende Bestdder af Ufrie eller den, der er traadt i hans Sted, naar herimod nedlægges Paastand af dem, der havde Pant i de Ufrie.

Dvskaer der Tvist i Anledning af de heromhandlede Forhold, henhører Afgjørelsen under Domstolene, og skal da det Bederlagsbeløb, hvormed der trættes, tages i Forvaring af Regjeringen indtil Sagens Udbrug. Men i intet Tilfælde udenfor det, der omhandles i § 6, skal nogen Fordring kunne gjøres gjældende i Medfør af nærværende Paragraph, med mindre behørig Paastand derom er fremsat i Overensstemmelse med de i § 2 indeholdte Bestemmelser.

ad § 5.

Første Punktum foreslaaes affattet saaledes:
 „Den, som ifølge de berigtigede Lister den 3die Juli 1848 ikkun besad een Ufri, eller den, der er traadt i hans Sted, erhoder Bederlaget contant udbetalt med det fastsatte Beløb af 50 vestindiske Daler“.

ad § 6.

Ordet „Indsigelse“ i anden Linie, forandres til „Paastand“.

Begyndelsen af Paragraphens andet Afsnit affattes saaledes:

„Derimod skal Gouverneuren være bemyndiget til for Statskassens Bedkommende at indrømme Pantecreditor“

Alberti.
 Secretair.

Bohr.

Hjort.

Müller.

Rée.

Rosenørn.
 Formand og Drejører.

Tscherning.